

Sistema de transcripció

VOCALS

Les vocals són representades pels signes *a, e, i, o, y, æ, ü, ç*; — *æ* equival al diàgraf francès *eu*, a la lletra alemana *ö*; — *ü* representa el *sò* de la *u* francesa o de la *ü* alemanya; — *ç* designa una vocal neutra anàloga a la *e* anglesa de *other*, la *e* barcelonina de *pare, home*, la *e* mallorquina de *dret, ple*.

Els dits signes poden anar modificats pels següents diacrítics:

L'accent agut (*á, é, í, &*), — que indica que la vocal és tònica o accentuada. Ex. : *mirí* és un mot agut (una forma de l'indicatiu perfet), *míri* és un mot pla (una forma del subjuntiu present); *ç* és la *e* barcelonina de *pare, home, nebot*, *í* és la *e* mallorquina de *dret, haver, ple*.

Un punt sota (*è, é, o, &*), — que indica que la vocal (àtona o tònica) té un *sò* marcadament tancat. Ex. : *è* és la *e* dels mots *jet, diré, forner*, la *e* francesa de *aimer*; *ó* és la *o* dels mots *llop, forn*, la *o* francesa de *mot*; *ç* és la *e* valenciana de *pare, home*.

El diacrític *˘* (*è, é, í, &*), — que indica que la vocal (àtona o tònica) té un *sò* marcadament obert. Ex. : *è* és la *e* dels mots *terra, cel*, la *e* francesa de *terre, ciel*; *ó* és la *o* dels mots *porta, cosa*, la *o* francesa de *porte, folle*. — Les *ee*, les *oo*, *&* intermitges entre *è* i *é*, entre *ó* i *o*, *&* no porten cap diacrític assota. Ex. : *é* és la *e* castellana de *cielo, tengo*.

El diacrític *ˆ* (*î, û*), — que designa una vocal asil·làbica o subjuntiva d'un diftong. Ex. : *î* és la *i* del mot català *rei*, la *y* del mot castellà *rey*; *û* és la *u* del mots *blau, bou*.

L'accent *˜* (*ã, ã, &*), — que indica que la vocal és nasal; així, *ã* equival a *an* francès de *chanté*, *ã* a *ain* francès de *aintif*.

CONSONANTS

Els signes empleats per a la representació de les consonants són : *p, b, f, v, t, d, s, z, ε, j, k, g, l, r, r̄, m, n, y, w, w̄, h*; — *v* és la *v* labio-dental que se sent en la pronunciació mallorquina o tarragonina dels mots *vi, cavall, haver*, la *v* francesa de *vin, cheval, avoir*; — *s* és la *s* sorda dels mots *savi, pensa*, la *s* francesa de *savant, pense*; *z* és la *s* sonora dels mots *cosa, gosar*, la *s* francesa de *chose, oser*; — *ε* és la fricativa que els francesos escriuen *ch* (Ex. : *chat, riche*), la *x* catalana dels mots *guix, xai, creix*; — *r̄* és la *r* forta dels mots castellans *rey, carro*, o dels catalans *riu, terra*; — *y* és una *i* consonant, la *i* del mot català *noia*, la *ill* del mot francès *caillé*; *w* és una *u* consonant, la *u* del mot català *meua*, la *ou* del mot francès *mouette*; *w̄* és una *ü* consonant, la *u* del mot francès *muet*; — *h* designa una aspiració semblant a la *h* alemanya de *Haus*.

Aquests signes poden rebre diferents diacrítics:

El diacrític $\underset{\cdot}{}$ (*ḷ, ỵ, ḳ, ε̣*) indica que la consonant és palatal. Ex. : *ḷ* és la *ll* dels mots *lladre, cavall*; *ỵ* és la *ñ* castellana de *año*, la *ny* de *any, seny*; *ḳ* és la *c* mallorquina de *cavall*.

ṇ amb un punt assobre (*n̄*) és la *n* velar de *blanca, llengua*; *ṛ* és la *r* uvular parisenca; — *ḷ* és una *l* (més o menys) velaritzada, per ex., la *l* anglesa de *wily, whole*, la *l* catalana de *pala, pal*.

j̣ i *ε̣* amb un accent circumflexe (*ĵ, ε̂*) designen les africades corresponents a les fricatives *j* i *ε* : *ε̂* és la *ch* castellana de *coche* o anglesa de *church*, la *c* italiana de *cento*; *ĵ* és la *g* italiana de *gelo* o anglesa de *gentle*; — *ʧ̣* i *ʤ̣* són les africades corresponents a les plosives *t* i *d* : *ʧ̣* és la *z* italiana de *zio*, la *ʧ̣* rumanesa de *țară*; *ʤ̣* és la *z* italiana de *zona*.

Una ratlla atravesada en la *b, d* i *g* indica que la consonant no és una plosiva sinó una fricativa : *b̄, d̄, ḡ* són la *b, d, g* de *timba, renda, fanga*; *b̄, d̄, ḡ* són la *b, d, g* de *obra, seda, figa*.

Finalment, les dues consonants castellaness *z* (*hizo*) i *j* (*hijo*) són respectivament representades per *ʒ* i *ħ*

Les consonants geminades s'indiquen doblant el signe corresponent; així, *nn* és la *tn* de *cotna*, *ll̄* és la *lll* de *espatilla*, *dd̄* és la *tz* de *dotze*.